

תת"ע 206/06/19 - שביט יוסף נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 206-06-19 מדינת ישראל נ' יוסף
תיק חיצוני: 60151396441

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	שביט יוסף
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

המבקש היגיש בקשה להארכת המועד להישפט זאת על אף שבקשתו להשפט התקבלה על ידי המשיבה ובהתאם לה נקבע דיון בבית משפט ביום 24.7.19.

לפיכך אתייחס לבקשה כבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש בתאריך 24.7.2019.

המבקש קיבל דו"ח המייחס לו עבירה של נהיגה בחוסר זהירות בניגוד לתקנה 21(ג) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 מיום 7.8.2018.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו הקנס המקורי בסך 500 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי בתאריך 26.9.2018 שלח בקשה להישפט בגין הדו"ח הנדון, אולם לאחר מספר חודשים לא קיבל תשובה או מענה.

לטענתו, כאשר הבחין בזמן הרב שחלף פנה למר גבי חכמון המטפל בענייני תנועה במשטרת אשקלון וביקש ממנו לערוך בדיקה באשר למצב הדו"ח. לאחר בדיקה הבחין מר חכמון בשני דו"חות חנייה אחרים ומשכך סבר המבקש כי הדו"ח בוטל בעקבות בקשתו והמשיך להמתין.

כאשר הגיע לבית המשפט באשדוד לטיפול בעניין אחר, נמסר לו על-ידי פקידת בית המשפט כי לחובתו דו"ח שלא שולם ומבדיקה שערכה עלה כי הוא נשפט בהיעדרו בבית המשפט בירושלים.

המבקש הוסיף כי בדק בדואר המרכזי בו שלח את בקשתו להישפט וכי פקיד הדואר מסר לו שלא התקבל אישור וכי הם אינם יכולים לערוך בדיקה מפאת הזמן שחלף.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי העבירה נשוא כתב האישום בוצעה בתאריך 7.8.2018. לאחר שהמבקש ביקש להישפט בגין הדו"ח שלחה המשיבה הזמנה לדיון לכתובת מגוריו במועד ביצוע העבירה בשנת 2018, אולם דבר הדואר חזר בציון הסיבה "איש לא נמצא במען". משכך, לטענתה, אין למבקש אלא להלין על עצמו.

לטענת המשיבה, היה על המבקש לבדוק את מועד הדיון סמוך למועד ביצוע העבירה, קרי בשנת 2018 ראשית 2019 וכן לוודא כי כתובת מגוריו תקינה או עדכנית.

המשיבה הוסיפה כי מדובר בדו"ח מסוג ברירת משפט אשר הקנס הקבוע לצדו הינו סך של 500 ₪.

דיון והכרעה

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולענין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקש טען כי לא קיבל את ההזמנה לדיון ועל כן לא התייצב לדיון.

המבקש לא צירף לבקשתו אסמכתאות או ראיות, לרבות תצהיר מטעמו, לתמיכה בטענות העובדתיות אותן העלה בבקשתו.

בנוסף, על-פי אישור המסירה שצורף לתגובת המשיבה, ההזמנה לדיון שנקבע לתאריך 24.7.2019 נשלחה לכתובת מגוריו של המבקש באותה העת, "שדרות ירושלים 86/15, אשקלון", אשר חזרה בלא שנמסרה לידיו בציון ההערה "איש לא נמצא בבית", "עזב".

המבקש לא טען בבקשתו כי הכתובת המצוינת על גבי אישור המסירה לא הייתה כתובת מגוריו באותה העת ולא הציג אסמכתאות לשינוי כתובת בהתאם לחובה המוטלת עליו מכוח סעיף 2 לחוק עדכון כתובת, התשס"ה-2005. לחלופין לא הוכיח המבקש כי הוא התגורר בכתובת באותה העת וקיבל בה דברי דואר באופן סדיר.

בהתאם לחוק תושב שלא מסר לפקיד הרישום הודעה על כתובת למשלוח דואר יראו את המען שנרשם במרשם האוכלוסין ככתובתו למשלוח דואר.

לנוכח העובדה שההזמנה לדין נשלחה לכתובת מגוריו של המבקש באותה העת אני קובעת כי ההזמנה לדין נמסרה למבקש כדין ואין בידיו סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

חשש לעיוות דין

המבקש טען כי הדו"ח נעשה שלא בצדק.

אין די בעצם כפירה בביצוע העבירה כדי להקים טענה של עיוות דין. יתרה מכך גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו, מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. טענת המבקש בנוגע לדו"ח הינה טענה כללית ואינה כוללת אסמכתאות להוכחתה.

משכך, אני קובעת כי טענתו של המבקש לפיה לא ביצע את המיוחס לו אינה מהווה חשש לעיוות דין המצדיקה את הארכת המועד להישפט.

בנוסף, חרף עברו התעבורתי של המבקש הכולל 119 הרשעות קודמות ועל אף בקשת המשיבה להשית עליו פסילה שלא תפחת מ-30 ימים, פסילה על תנאי וכפל קנס הושת על המבקש הקנס המקורי הקבוע לצד העבירה בה הורשע. בנסיבות אלה אני סבורה כי מדובר בענישה מידתית וסבירה.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשפ"א, 13 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.